

Živanju šticeenika iz SOS Dječjeg sela

U Maloj školi života djeca čiste, kuhaju..

BEZ RODITELJA

U Lekeniku je sada 79 djece koja nakon osnovne škole idu u Zajednice mladih

Sandra Golemac
sandra.golemac@vecernji.net

U stanu je bila neobična tišina. Upalila je televizor da se ne osjeća usamljeno. Iako se pripremala za samostalan život, taj trenutak kada se preselila u stan nije joj bio nimalo lagan. Život je nije mazio. Kao dijete došla je u SOS Dječje selo Lekenik gdje je dobila zamjensku mamu, braću, sestre i kuću.

Životna škola

– Odrastala je ovdje u sigurnom okruženju. No većina šticeenika strahuje da će, nakon što izadu iz SOS sela, ostati bez podrške – prepričala je psihologinja Ivana Zekić iskustvo jedne od šticeenica sela koja je odrasla i osamostalila se. U Lekeniku je trenutačno 79 djece bez roditeljske skrbi koja nakon završene osnovne škole prelaze u SOS Zajednice mladih. Tamo ih čeka veća sloboda, ali i veća odgovornost za svakodnevni

život. Kako bi bili spremniji za samostalnost, djeca od petog do osmog razreda u SOS Dječjem selu Lekenik idu u "Malu školu za život". Kupnja namirnica, kuhanje, kućanski poslovi, održavanje higijene i zdravlja, sigurnost na internetu, odnos prema vršnjacima, štednja i još mnogo toga dio su programa njihove životne škole. Osim što jedan dio uče od svojih SOS mama, dva puta mjesečno predavanja im održavaju pedagozi. Ronaldo (12) tako ponosno ističe da zna praviti pizzu i palačinke, Aleksandra (11) pohane tikvice, a Josip (9) juhu.

– Eh da, pa najlakše je napraviti juhu iz vrećice – odmahnuo je Ronaldo rukom i zaputio se u kuhinju pripremiti smjesu za palačinke. A među najboljima bile su upravo – Josipove. On je najmlađi u kući, voli igrati nogomet i "Mala škola za život" još ga, kaže, ne zanima. Aleksandra i Ronaldo tek su krenuli i već su, dodaju, štošta naučili.

Zanimljivo je bilo kada smo učili o pubertetu i što se sve mijenja kod nas

– Ne smijemo se lažno predstavljati na Facebooku i prihvaćati nepoznate ljude za prijatelje. Išli smo u šumu i učili o zdravlju, koliko je važan kisik i da ne smijemo paliti vatru i zagađivati. A zanimljivo je bilo i kada smo razgovarali o pubertetu i o tome koje se promjene događaju kod djevojčica, a koje kod dječaka – objasnili su šticeenici.

Pomažu im i nakon 18.

One malo starije čekaju neke važne odluke. Zvonko ima 15 godina, završava osmi razred i ove ga godine čeka preseljenje u Zajednicu mladih. Koju će profesiju odabrati, za njega više nema dileme.

– Želim biti kuhar. Učim se raditi u kuhinji, a najbolje pravim kolač od čokolade – pohvalio se Zvonko koji je s 13-godišnjim bratom Vedranom nedavno posjetio jednu od zajednica kako bi se upoznao sa životom koji ga uskoro čeka.

– Sve što se nauči nije teško – sramežljivo je dodao Zvonko.

Glavna je misija SOS sela da djeca izrastu u aktivne članove zajednice pa mladima i nakon 18. godine pomažu kako bi studirali ili pronašli zaposlenje.

1. Vedran, Ronaldo i Zvonko braća su koja žive u SOS Dječjem selu Lekenik 2. Aleksandra i Josip pripremaju palačinke 3. Aleksandra je krenula u Malu školu života i uči kuhati kako bi bila što samostalnija Ž. LUKUNIĆ/PIXSELL

NSKIM POSLOVIMA, ODNOSU PREMA NOVCI, ODRŽAVANJU HIGIJENE